

Motto: „Nu-mi acoperiți fața cu vorbe, prieteni!”

DELEGATUL

(piesă în două acte)

Personaje:

TIBERIU RAPOTAN, aproape de 67 de ani

CORNEL PAVELESCU, puțin mai tânăr

ACTUL I

Scena 1

Dimineăta.

TIBERIU: Mă plictisești și mă enervezi! Vorbești numai în șabloane și lozinci.

Mesteci cuvintele. Tot timpul pari băgat în priză, gata să oferi sfaturi și pilde, dar în realitate ești un mărginit și un puturos. O beznă adâncă e în mintea ta. Trăiești numai din lumina pe care eu ți-o dăruiesc. Mă enervezi cu mutra asta de om bun, care iartă și uită, dar în fapt ești un pupincurist, un *loser*, un pomanagiu și un fariseu. Să pleci din fața ochilor mei! Să nu te mai văd! M-a săturat de tine! Pleacă!

CORNEL: Ți-am adus cornuri moi, așa cum m-ai rugat, să nu-ți rănească gingiile.

TIBERIU: Pleacă, Pavelescule!

CORNEL: Și iaurt, am văzut că nu mai ai în frigider.

TIBERIU: Pleacă!

CORNEL: Am o idee! Dacă poți să chibzuiești la ce-ți propun, într-un moment de tihnă, mă vei ajuta să dau viață ideii care poate să...

TIBERIU: Spune-n-mă-ta-cur ideea, rumegătorule de cuvinte!

CORNEL: Dacă mă înjuri nu-ți mai spun și plec.

TIBERIU: Spune!

CORNEL: În curând, se împlinesc 15 de ani de când scrii rubrica ta memorabilă pe site-ul „Orientări”. Ești cel mai vechi autor al ziarului. Nimeni n-a atins această continuitate, atât în inspirație cât și în puterea de a scrie...

TIBERIU: Ideea, Cornele, ideea, scrie-ți-aș numele pe cruce!

CORNEL: Aș putea să organizez o gală aniversară: „Tiberiu Rapotan, o viață dedicată scrisului”...

TIBERIU: Continuă! N-am surzit.

CORNEL: Evenimentul s-ar desfășura la Athénée Palace Hilton, un loc potrivit personalității tale...

TIBERIU: Mai departe!

CORNEL: Dă-mi voie să-ți recreez următoarea imagine: o sală luminată de candelabre, femei și bărbați în ținută de seară, la mesele rotunde, printre care roiesc ospătarii și tu...

TIBERIU: Eu?

CORNEL: Tu, pe scenă, în costum negru, impecabil, vorbești despre iubire, despre frumusețea vieții, credință și adevăr, un discurs care electrizează, oprește respirațiile, pune noduri în gât, în stilul tău, unic și inconfundabil...

TIBERIU: Atât?

CORNEL: Și aplauzele explodează! Toți te ovaționează în picioare!

TIBERIU: Și focurile de artificii?

CORNEL: Ah, da, aducem și artificii.

TIBERIU: Cu pancarde și steaguri!

CORNEL: Ale cui steaguri?

TIBERIU: Ale partidului!

CORNEL: Îți bați joc de mine?

TIBERIU: Tu îți bați joc de mine cu panarama asta! Minte ta proastă ca noaptea a rămas pe aniversările tale de istoric ratat!

CORNEL: Ți-am mai spus și repet: nu sunt istoric, am dat de două ori la Istorie...

TIBERIU: Te gândești numai la aniversări, serbări și festivități! Ți-a rămas ca o pată pe creier, de când erai propagandist UTC în liceu!

CORNEL: Nu-i adevărat!

TIBERIU: Dacă nu pica Ceaușescu ajungeai în Comitetul Central și acum organizai defilări de 23 August.

CORNEL: Ești în eroare, membrii Comitetului stăteau la tribună și salutau muncitorii...

TIBERIU: De la defilare la procesiune e doar un pas. Ești un fariseu, pleacă, să nu te mai văd niciodată!

CORNEL: Stai! Care procesiune?

TIBERIU: Procesiunea de pe străzi, pentru că procesiunea se desfășoară pe străzi.

CORNEL: M-ai urmărit?

TIBERIU: Lasă-mă dracului în pace cu credința ta de rahat!

CORNEL: Să nu te legi de religia mea! Auzi?

TIBERIU: Nu m-am legat, Corneluș! Ai fost ieri la procesiune. Ce-i rău în asta?

CORNEL: M-ai văzut la televizor? De obicei, mă așez în ultimele rânduri.

TIBERIU: Nu te-a văzut nimeni. Poți să defilezi și-n chiloți și să lupți împotriva abuzurilor sexuale din biserici!

CORNEL: Dacă mă înjuri, să știi că te părăsesc!

TIBERIU: Pleacă!

(Prin încăpere trec bărbați și femei.)

TIBERIU: Uite-ți procesiunea!

CORNEL: Nu e procesiune.

TIBERIU: Atunci e defilarea de 23 August!

CORNEL: Nu e defilare.

TIBERIU: Întreabă-i unde se duc! De ce se grăbesc?

CORNEL: E amintirea ta?

TIBERIU: Nu. Înseamnă că-i a ta!

CORNEL: E a noastră, dar nu reușim s-o recunoaștem.

TIBERIU: Du-te și întreabă-i unde se duc! Întreabă-l pe ăla, cu mutra turtită!

Oprește-o pe roșcata aia! Hai, întreab-o: un' te duci, păpușico?

CORNEL: Se grăbesc la tramvaiul care-i duce în poarta combinatului siderurgic.

TIBERIU: Ești sigur, Cornele?

CORNEL: Așa cred. Tu ce crezi, Tiberiule?

TIBERIU: Am scris despre ei, dar nu-i mai recunosc. Ei mi-au marcat copilăria, urmărindu-i de la fereastră cum treceau prin fața blocului meu, la prima oră a dimineții, tot cartierul se mișca în valuri nesfârșite spre stația de tramvai. Veneau greu tramvaiele, nici apa caldă nu curgea la robinete și curentul electric abia venise după ce fusese întrerupt toată noaptea... Sigur am scris despre ei, dar nu mai țin minte dacă am scris cum se îmbulzeau ca animalele în tramvaie, nespălați, înfrigurați, înfomețați, ca să ajungă la program, în combinat, ca să muncească, să câștige o pâine, să dea țării cât mai mult oțel, să depășească planul... Întreabă-i dacă mă recunosc! Eu am scris despre ei!

CORNEL: Ai scris despre amintirea ta.

TIBERIU: Întreabă-i unde se duc!

CORNEL: Lasă-i să se ducă!

(Oamenii dispar.)

Scena 2

În aceeași dimineață.

TIBERIU: Ce audiență are textul meu?

CORNEL (*iși verifică smartphone-ul*): Foarte bună.

TIBERIU: Numărul de accesări, comentarii, *like*-uri și *share*-uri, te rog!

CORNEL: Toți parametri de audiență sunt superiori textului de săptămâna trecută.

TIBERIU: Să-ți bagi în cur toți parametrii! Cară-te! Să nu te mai văd p-aici!

CORNEL: Plec.

TIBERIU: Foarte bine!

CORNEL: Îmi depun dosarul de pensie.

TIBERIU: Tu, la pensie, Corneluș?

CORNEL: Am făcut anii.

TIBERIU: Bravo! Felicitări! Ai idee câte parale face pensia ta?

CORNEL: Mi-e rușine să-ți zic.

TIBERIU: Dar mai ai și slujba de consilier la biserică.

CORNEL: Nu sunt consilier.

TIBERIU: Oricum, ești băgător de seamă la procesiuni. Apoi, iei și leafa de președinte al asociației de locatari din bloc. Și mai pui și leafa de învățătoare a nevastă-tii. Îți ajunge să trăiești.

CORNEL: Da, îmi ajunge.

TIBERIU: Îți ajunge, Pavelescule... Să-ți organizez o gală la Athénée Palace Hilton în cinstea celor 10 ani de când lucrezi la McDonald's! Să mulțumești din inimă corporației și să-i pupi în cur pe managerii de restaurante care te-au ținut să le păzești hamburgerii! Să mesteci cuvintele într-un discurs, să fii aplaudat de indivizi spălați pe creier, ca și tine! Dar pe ei i-a spălat globalizarea, pe tine, comunismul.

CORNEL: Ești în pană de inspirație. Uită-te în oglindă, și s-au dilatat pupilele și nările, de abia mai respiri.

TIBERIU: Nu uita cine ți-a pus o pilă ca să fii paznic la hamburgeri!

CORNEL: Ți-am mulțumit la timpul potrivit și-ți mulțumesc și-acum.

TIBERIU: Să te ia dracu' cu mulțumirile tale!

CORNEL: Plec.

TIBERIU: Cornele! Ai idee ce va urma după ce vei ieși la pensie?

CORNEL: N-am idee, pensionarule!

TIBERIU: Va veni marele eveniment, dar nu va fi la Athénée Palace. Ai să te plictisești tot așteptându-l. Ai să te rogi ca vreo boală să nu te doboare la pat. Și-o să aștepți așa, încremenit, evenimentul organizat de Dumnezeuul tău. Și când o să mori, la eveniment, vei fi singur, chiar dacă vor fi lângă tine nevastă-ta și fii-tu venit din Anglia. Ai să mori singur, Cornele.

CORNEL: E voința Domnului și o voi primi cu bucuria mântuirii.

TIBERIU: Eu nu aștept moartea, pentru că eu scriu! Tu nu scrii.

CORNEL: Eu cred. Tu nu crezi.

TIBERIU: Să-ți bagi credința în cur!

CORNEL: Mai bine te-ai așeza să scrii...

TIBERIU: Ce-ți pasă ție de scrisul meu? Vezi-ți de pensie! Eu scriu texte care fac mii de accesări și *like*-uri, și câștig mai puțini bani decât tine, un fariseu, un mărginit, un rumeșător de cuvinte. Toată viața mea am scris ca un câine credincios...

(Prin încăpere trec doi brancardieri care duc pe targă cu copil. În jurul lor se adună oameni, care-i însoțesc, gură-cască.)

TIBERIU: Uite așa o să te ducă la morgă!

CORNEL: Nu e morgă.

TIBERIU: E fiul tău, când era mic, bolnav de rujeolă?

CORNEL: Nu. E amintirea ta?

TIBERIU: Întreabă-i ce s-a întâmplat!

CORNEL: Te-ai cățărat în cer și ai căzut.

TIBERIU: Nu-i adevărat! O singură dată m-am urcat pe bloc ca să privesc cerul.

CORNEL: Ai fugit de părinții tăi, care se certau...

TIBERIU: Nu te băga în amintirea mea, băi, degeneratule! Întreabă-i cine este puștiul!

CORNEL: Se grăbesc. E o urgență.

TIBERIU: A murit?

CORNEL: Trăiește, ca tu să-ți amintești.

(Se aude soneria de la intrare. Brancardierii, copilul și oamenii dispar.)

TIBERIU: Cine poate să fie? Nu e zi de pensie și lumina am plătit-o.

CORNEL: Este Isabela de la televiziunea publică.

TIBERIU: Care Isabela? Care televiziune?

CORNEL: Ți-am aranjat un interviu la televiziunea publică.

TIBERIU: Ești idiot! Tu? Mi-ai aranjat? Interviul la televiziunea publică?

CORNEL: Da, de două luni mă străduiesc să-ți aranjez interviul și uite, azi e ziua cea mare, interviul cu Isabela de la televiziunea publică!

TIBERIU: Dar nu sunt pregătit! Ce trebuie să-i spun Isabelei?

CORNEL: Vorbește în stilul tău: unic și inconfundabil.

TIBERIU: M-am plictisit să fiu unic și inconfundabil. Vreau să fiu altfel!

(Sună smartphone-ul lui CORNEL.)

CORNEL: Eu trebuie să plec.

TIBERIU: Nu mă lăsa, Cornele! Du-te mâine să-ți depui dosarul de pensie! Stai aici, să-mi zici ce să spun la interviu! Uite, am iaurturi și cornuri!

CORNEL: Mulțumesc! Am treabă.

(Soneria insistă.)

Scena 3

La prânz.

TIBERIU: Dă-mi o idee.

CORNEL: Scrie despre... Isabela!

TIBERIU: Care Isabela?

CORNEL: Despre interviul cu Isabela de la televiziunea publică.

TIBERIU: Ce, dracu', să scriu despre interviul cu Isabela?

CORNEL: Dacă ți-a plăcut.

TIBERIU: Vrei să scriu despre cum îmi imaginam eu că i-o trag Isabelei, în timp ce-i dădeam interviul?

CORNEL (*râde*): Ești colosal!

TIBERIU: Ești o panaramă cu credința ta cu tot! Auzi: tu nu te-ai gândit niciodată s-o înșeli pe nevastă-ta? Chiar vrei să stai cu ea până la moarte?

CORNEL (*își verifică smartphone-ul*): E femeia mea.

TIBERIU: Femeia ta, ce să zic! Femeia ta are un nume?

CORNEL: Poartă numele meu de familie.

TIBERIU: O ascunzi de mine de parcă aș fi un râios. Și de Silvia ai ascuns-o. Puteam să ieșim cu toții la un restaurant, să ne distrăm.

CORNEL: Este evident că n-am putut să fim prieteni de familie.

TIBERIU: Nu ți-a dat voie credința.

CORNEL: Să nu te mai legi de religia mea!

TIBERIU: Dar noi doi sunt prieteni! Ca bărbații, prieteni!

CORNEL: Da, suntem prieteni.

TIBERIU: Ne leagă aceleași amintiri, care ne apar aveau.

CORNEL: S-au adunat și s-au amestecat undeva...

TIBERIU: Ești prost! Ești prost că stai cu aceeași femeie!

CORNEL: Scrie un text: cât de prost ești când stai toată viața cu aceeași femeie!

TIBERIU: Hai că mă enervezi!

CORNEL: Scrie ceva despre iubire!

TIBERIU: Am tot scris, expiratule!

CORNEL: Mai așteaptă. Ai răbdare până săptămâna viitoare.

TIBERIU: Auzi? Crezi că ar fi o idee inspirată să scriu ceva despre sex? Sex sălbatic, sex incendiar, sex la greu, Cornele!

CORNEL: Mai dă-mi ceva.

TIBERIU: Să scriu despre droguri, prafuri, seringi, ace în venă! Despre cuțite, capete zdrobite, pistoale, carne ciuruită, sânge, valuri de sânge, alcool, valuri de alcool și spermă, valuri de spermă...

CORNEL: Consider că ar fi o experiență interesantă.

TIBERIU: Adică, tu zici că eu nu pot să scriu așa ceva?

CORNEL: E un risc asumat.

TIBERIU: Fuck you!

CORNEL: Plec!

TIBERIU: Nu pleci nicăieri, Pavelescule! Fuck you! Nu ești în stare să-mi dai o idee. Fuck you! Nu poți să-mi răspunzi la o întrebare simplă! Fuck you! Mă plictisești cu îmbârligăturile tale...

CORNEL: Fuck you! Fuck you! Fuck you!

TIBERIU: De ce mă înjuri, Cornele?

CORNEL: Să te ia dracu' de egoist!

TIBERIU: Eu, egoist?

CORNEL: Da, tu, egoist și narcisist! Toate frazele tale încep cu „eu”! Eu, eu, eu care am scris, eu care am scris, eu care am scris... Fuck you!

TIBERIU: Eu scriu!

CORNEL: Ce scrii? Niște tablete de trei mii de semne, în fiecare săptămână, la ziar? Scrii numai despre tine!

TIBERIU: De 15 ani scriu și fac zeci de mii de accesări. Scriu cu emoție, scriu unic și inconfundabil.

CORNEL: Fuck you! Scrie o carte!

TIBERIU: O carte?

CORNEL: Da! O carte! N-ai mai scris o carte de... de...

TIBERIU: De când a murit tata. El a murit primul...

CORNEL: *„Domnul este păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic. El îmi dă odihnă în pășuni verzi, mă duce la ape liniștite. El îmi înviorează sufletul...”*

TIBERIU: Du-te dracului cu psalmii tăi!

(CORNEL pleacă din încăperea, dar TIBERIU nu știe.)

TIBERIU: Fiecare moarte mi-a secat inspirația și energia. Cum, dracu’, puteam să mă gândesc la o carte când tata abia își mai mișca mâna ca să ducă lingura cu ceai la gură? Cum, dracu’, aș fi putut să scriu când mama tremura de durere în pat, din cauza metastazelor care-i atacaseră nervii din șira spinării? Vrei să știi cum am alergat pentru soră-mea din farmacie în farmacie? Apoi, a venit rândul Silviei! Ce-ar fi trebuit să fac? Să le spun că eu sunt artist, că

am de scris romane și nuvele: n-am timp de bolile voastre, duceți-vă dracului cu cancerul vostru! N-am putut să fac asta! Mi-am sacrificat scrisul. Știam că n-am să-i salvez, dar am încercat. Am crescut-o singur pe Ancuța mea, ca s-o salvez de lumea asta împruțită. Și ce-am primit în schimb? Ancuța m-a părăsit și m-a uitat! Da, scriu texte la ziar despre moarte și dragoste. Dar scriu cu speranța că mai pot salva ceva din sufletul meu...

(*CORNEL revine.*)

CORNEL (*citind de pe smartphone*): „Băi, Lache, cu gândire comunisto-proletară, afară de faptul că arăți ca un animal preistoric, ai putea să te speli pe dinți când vorbești despre dragoste.”

TIBERIU: Ce-i asta?

CORNEL: Ultima postare la articolul tău!

TIBERIU: Cine-i Lache?

CORNEL: Tu ești Lache! Așa te-a numit un postac: Lache!

TIBERIU: M-a înjurat?

CORNEL (*râde*): Animal preistoric! Gândire comunisto-proletară! Să te speli pe dinți, Lache!

TIBERIU: De ce mi-ai citit porcăria asta?

CORNEL: E ultimul comentariu! Trebuia să-l știi!

TIBERIU: Mi-ai zdrobit inima, dobitocule!

CORNEL: Nu eu, postacul! Nu pune la inimă, Tiberiule! Scrie despre sex!

TIBERIU (*scoate un prezervativ din coșul de gunoi și-l aruncă spre CORNEL*):

Ăsta este de la Isabela! Să-l folosești cu nevastă-ta, dacă-ți dă voie credința...

CORNEL (*îl lovește*): Să nu te mai legi de religia mea!

TIBERIU: Eu plec. Să știi că plec...

(*TIBERIU își face bagajul.*)

Scena 4

Seara.

CORNEL: Te însoțesc.

TIBERIU: N-am nevoie de însoțitor!

CORNEL: Încerc să te ajut.

TIBERIU: Dumnezeu, când te aud că „*încerci să mă ajuți*” îmi vine să-mi tai venele. Vorbește ce gândești, Cornele!

CORNEL: Te ascult.

TIBERIU: Mi-e frică să scriu. Mi-e frică să rămân singur cu scrisul meu. Simt cum mă prinde și nu mai pot să fac vreo mișcare, de parcă aș fi legat de mâini și de picioare cu o frânghie groasă. Simt cum îmi apasă ceva aici, rece și ascuțit, în beregată, de parcă ar fi un cuțit mare, dar eu nu văd cuțitul, care e gata să-mi taie gâtul... Și nu pot să strig, nu pot să mă zbat, nu pot să rezist, pentru că sunt singur și încep să plâng. Nu mai pot să îndur singurătatea, nu mai pot să înfrunt ce vreau să scriu!... De ce te uiți așa la mine?

CORNEL: „*Veniți să cântăm cu glas tare Domnului, să strigăm de bucurie către stâncă mântuirii noastre! Să venim înaintea Lui cu laudă, să strigăm de bucurie...*”

TIBERIU: Încetează, papagalule!

CORNEL: Voi avea grijă de sufletul tău.

TIBERIU: N-am nevoie de grija ta de papagal care clămpănește psalmii!

CORNEL: N-am să te las singur.

TIBERIU: Să nu mă lași! Auzi, Cornele? Să nu mă lași singur!

CORNEL: Ești sigur că vrei să mergem în orașul tău?

TIBERIU: Dacă nu scriu, am să mor ca un ratat, ca un anonim, ca un papagal, așa cum ești tu, un papagal. Toți mă vor uita într-o săptămână după ce voi înceta să scriu. Toate *like*-urile și *share*-urile mele vor fi îngropate în uitare. Niciun dobitoc de postac nu mă va mai înjura. Am să mor dacă nu mai scriu!

CORNEL: Am putea să plecăm în alte locuri, să descoperim peisaje minunate și oameni frumoși. Ar fi cu siguranță o primenire a minții...

TIBERIU: Mai bine rămâi aici, cu bășinile tale primenite!

CORNEL: De când n-ai mai fost acolo?

TIBERIU: Lasă-mă, dracului, cu întrebările astea stupide! Mergem?

CORNEL: Sunt foarte curios să-ți cunosc orașul în care te-ai născut, în care ai trăit și despre care ai scris atâtea texte unice și inconfundabile. Mi-ar plăcea să mâncăm o ciorbă de pește pe faleza Dunării...

TIBERIU: Nevastă-ta ți-a dat voie? Ți-ai depus dosarul de pensie? Ai lăsat vorbă la asociația de locatari? Și la biserică, le-ai spus să-ți găsească înlocuitor la procesiuni?

CORNEL (*își verifică smartphone-ul*): Mergem?

TIBERIU: Cred că mi-am luat totul. (*Verifică.*) Banii, actele, periuța de dinți și aparatul de bărbierit, pijamaua, două pulovere, cămașa nu-i prea călcată, dar nu mă însor!, șosete... Dar tu mergi așa, cu mâinile în buzunare?

CORNEL: N-am ce să-mi iau.

TIBERIU: Adică mergi pe banii mei, zgârcitule? Pot să-ți împrumut niște pastă de dinți și o pereche de șosete, dar nu pot să te țin pe cheltuiala mea!

CORNEL: N-am să te las singur...

TIBERIU: Ce să-ți spun, acum trebuie să-ți fiu recunoscător!

CORNEL: Ți-e frică.

TIBERIU: Nu mi-e frică! Mă descurc. În tren, am să dorm, fără să-mi pese de trenul nenorocit, în care n-am avut niciodată liniște. Pentru că n-am putut să adorm nici măcar o stație, cu capul rezemat de fereastră, pentru că n-am putut să visez cu ochii deschiși un răsărit de soare, pentru că trenul m-a dus din bucuria vieții în coșmarul cancerului! În toți anii de drumuri, dus-întors, m-am gândit numai la ei, cum să-i salvez de cancer...

CORNEL: Am putea să mâncăm niște parizer cu pâine și să bem lapte bătut.

TIBERIU: Să mănânci tu cu nevastă-ta parizer cu pâine ca să vă țineți băiatul la studii în Anglia!

CORNEL: Atunci, luăm niște alcool, alcool la greu, valuri de alcool!

TIBERIU: Credința ta nu-ți dă voie să bei nici măcar o bere.

CORNEL: Ți-am mai spus: pot să beau, dar mă îmbăt repede.

(Bărbați și femei trec prin încăpere, fiecare trăgând câte un troler.)

TIBERIU: Vezi, și ei pleacă!

CORNEL: Nu pleacă. Cred că se duc la spital.

TIBERIU: Vorbești prostii! Cum să se ducă la spital cu trolerul? Unde s-a mai pomenit așa ceva? Întrebă-i unde se duc!

CORNEL: Sunt duși în lagăr.

TIBERIU: Ce bazaconie! Întrebă-i unde se duc! În vacanță? În delegație? În stațiune, la băi?

CORNEL: Când ești dus în lagăr nu știi în care lagăr ajungi?

TIBERIU: Cu trolerul, la moarte?

CORNEL: Lasă-i să se ducă!

TIBERIU: Dar de ce au același troler ca al meu? Întrebă-i de unde și-au cumpărat aceste trolere care seamănă cu al meu? De unde, Cornele?

CORNEL: Pleacă trenul!

TIBERIU: Vreau să-mi schimb trolerul!

CORNEL: Trebuie să plecăm!

TIBERIU: Dar eu nu vreau să plec cu trolerul ăsta!

CORNEL: Pierdem trenul!

(CORNEL se amestecă printre oameni.)

TIBERIU (*il urmează, fără troler*): Să nu mă lași singur, Cornele!

Scena 5

Noaptea.

CORNEL: Căpitanul m-a trimis să-ți dau această vestă de salvare. Conține spumă și este confortabilă.

TIBERIU: Spune-i să-și bage spuma în cur și să întoarcă șalupa!

CORNEL: Este o navă echipată cu un motor de 1.000 de cai putere, are 40 de metri lungime și o capacitate de 150 de pasageri...

TIBERIU: Nu-mi prezenta ca un papagal caracteristicile tehnice ale acestei cutii de conserve!

CORNEL: Căpitanul m-a rugat să-ți transmit că, în scurt timp, vom intra în apele Dunării și prezența ta pe punte se expune la numeroase riscuri.

TIBERIU (*aruncă vesta de salvare peste bord*): Eu vreau să stau aici! Căpitanul să întoarcă panarama asta la București sau s-o tragă la mal, vreau să cobor!

CORNEL: Mă tem că acostarea este imposibilă, nava a atins viteza maximă.

TIBERIU: Ți-am dat bani să cumperi bilete la tren, banii mei! Și tu ai luat bilete la șalupa asta, captură de război de pe vremea Uniunii Sovietice!

CORNEL: N-am mai găsit bilete la tren. M-am gândit că ți-ar plăcea să călătorim pe ape...

TIBERIU: Idiotule, Bucureștiul nu este port la vreun fluviu!

CORNEL: Te-ai convins că biletele sunt valabile și ne-am îmbarcat în cele mai bune condiții...

TIBERIU: Condiții de rahat!

CORNEL: Mai am un mesaj...

TIBERIU: Du-te dracului!

CORNEL: Un mesaj din partea unei doamne...

TIBERIU: O doamnă?

CORNEL: O doamnă te invită la o cafea, în sala mare a pasagerilor.

TIBERIU: Nu mă duc în gloata aia de bețivani, care urlă și țopăie ca maimuțele.

CORNEL: Pasagerii cântă și dansează.

TIBERIU: Auzi?... Acordeonul cântă fals!

CORNEL: Sunt cântece de dragoste.

TIBERIU: Cântă-le ceva de la biserică, să-i aduci pe drumul cel bun!

CORNEL: Doamna zice că te-a iubit.

TIBERIU: M-a iubit? Doamna? Miști!

CORNEL: Te-a recunoscut când ai urcat pe navă.

TIBERIU: Mă citește în fiecare săptămână?

CORNEL: Ți-a citit poeziile scrise cu stiloul pe foile de caiet studentesc, pe care i le puneai în cutia poștală.

TIBERIU: Hai, lasă-mă cu vrăjelile unei băbăciuni frustrată în tinerețe! Nu cumva ți-a zis că am lăsat-o cu burta la gură și nu i-am recunoscut copilul?

CORNEL: Ați băut o cafea pe faleza Dunării, pe 8 august 1974.

TIBERIU: Pe 8 august? Era ziua ei?

CORNEL: Richard Nixon și-a dat demisia din funcția de președinte al Statelor Unite ale Americii.

TIBERIU: Cum o cheamă pe femeia asta, Watergate?

CORNEL: Ai să-ți amintești dacă accepti invitația.

TIBERIU: N-am chef de amintiri, lacrimi și nostalgii! Sigur m-am culcat și cu ea, dar cu grijă, că pe vremea aia nu erau prezervative. Dar tu n-ai de unde să știi de prezervative, pentru că erai propagandist UTC...

CORNEL: Nu te-ai culcat.

TIBERIU: De unde știi tu, băi, mamelucule?

CORNEL: Ai violat-o.

TIBERIU: Minciună ordinară! O dau în judecată! Te dau și pe tine, Pavelescule!

CORNEL: Ai uitat-o ca pe o ploaie de vară.

TIBERIU: Ba n-am uitat-o! O cheamă... O cheamă...

CORNEL: Fulvia.

TIBERIU: Da, Fulvia!

CORNEL: Era studentă la Chimie Alimentară.

TIBERIU: Da, da, o știu, era o slăbănoagă. Slăbănoagele astea au un libidou...

CORNEL: O săptămână i-ai trimis poezii, apoi ai cerut-o de soție și a acceptat. La următoarea întâlnire, te-a așteptat o oră pe faleză, în ploaie, și a răcit la plămâni.

TIBERIU: Aiurea, face pe victima! Spera să mă păcălească și s-o iau de nevastă.

Să zică *merci* că am scăpat-o de virginitate.

CORNEL: Să știi că mai păstrează poeziile tale.

TIBERIU: Mănâncă rahat!

CORNEL: Zice că vrea să le vândă la licitație și din banii câștigați să-și cumpere un loc de veci la cimitir.

TIBERIU: E nebună! Cum să le vândă la licitație? Sunt poeziile mele!

CORNEL: Sunt proprietatea ei.

TIBERIU: Sunt creațiile mele!

(Pe punte apare un călău care conduce un condamnat. Cei doi sunt însoțiți de femei și bărbați.)

TIBERIU: Uite un spânzurat!

CORNEL: Nu e spânzurat.

TIBERIU: Ba îl spânzură de catarg, nu vezi? Fugi și anunță-l pe căpitan că bețivarii spânzură un om.

CORNEL: E o licitație.

TIBERIU: Ce fel de licitație?

CORNEL: Licitație de sclavi.

TIBERIU: Nu au voie să facă licitație de sclavi! Contravine drepturilor omului!

CORNEL: Lasă-i să liciteze!

TIBERIU: Mă bag și eu să licitez ca să-l salvez pe sclav!

CORNEL: Dacă licitezi înseamnă că-l condamni pe sclav la sclavie.

TIBERIU: Dar nu e sclav! Întreabă-i cine este sclavul!

CORNEL: E Stalin!

TIBERIU: Ești chior! Cum să fie Stalin! Întreabă-i, Pavelescule! Uite, întreabă-l

pe ăla care tot ridică mâna și licitează. Uite-l că a câștigat licitația!

(Călăul îl spânzură pe condamnat. Se aude acordeonul și oamenii încep să cânte și să danseze, ca la petrecere.)

TIBERIU: Spune-le să intre în sala pasagerilor! Vreau liniște, să rămân cu gândurile mele! N-am pic de liniște pe lumea asta!

CORNEL: Poți intra în sala mare a pasagerilor. Doamna te așteaptă la o cafea.

TIBERIU: Bună idee, Cornele!

CORNEL: Este cu domnul.

TIBERIU: Care domn?

CORNEL: Soțul ei.

(Se aude o bubuitură. Puntea se clatină. Petrecăreții cad ca spicele, unii pe punte, alții peste bord. Panică.)

TIBERIU: Ne-a lovit! Ne-a lovit un submarin rusesc!

CORNEL: Este o barjă. Are 3.000 de cai putere și un pescaj de doi metri.

TIBERIU: Ne scufundăm! Ne scufundăm! Unde-i vesta mea cu spumă, Cornele?

VOCEA CĂPITANULUI: Coborâți bărcile! Coborâți bărcile! Pasagerii să se îndrepte la pupa!

TIBERIU: Auzi, la pupa șalupei, la pupa sunt bărcile! Hai, la pupa, Cornele! Unde ești, Cornele?

(Oamenii fug la pupa.)

TIBERIU: Ochii ei umezi și blânzi, ca niște ochi de căprioară, mă intimidau până la leșin. Mă urmăreau peste tot. Mă vrăjise vrăjitoarea cu ochii de căprioară! Ca să scap de vrajă, am început să scriu poezii. Nu erau pentru ea, nici nu le înțelegea măcar, râdea ca proasta-n târg, dar eu continuam să scriu și să-i arunc poeziile în cutia poștală, ca să-i arăt cât de mare este talentul meu. M-a vrăjit, dar nu m-a inspirat. Nu era în stare să-mi admire talentul, dar eu trebuia să scriu, ca să scap de vraja ochilor ei de căprioară. Și am scăpat, am scăpat de vrajă pentru că am scris cele mai frumoase poezii, poeziile mele...
(strigă) Să-mi dai înapoi poeziile, Fulvia! Să-ți cumperi loc de veci din pensia ta de ingineră ratată!

VOCEA FULVIEI *(dintr-o barcă lansată deja la apă):* Tiberiu! Tiberiu! Tiberiu!

TIBERIU: Fulvia! Draga mea Fulvia! Sunt aici, Tiberiu al tău! Nu te-am uitat! În '74, pe 8 august, am sărbătorit afacerea Watergate! Merita să demisioneze

ramolitul ăla de Nixon! Nu te-am uitat, draga mea! Trage barca mai aproape!

Hai, Fulvia! Așteaptă-mă! (*Sare peste bord.*)

ACTUL II

Scena 1

Dimineăta.

CORNEL: Ce lumină splendidă! Ce blocuri falnice! Ce stradă minunată! Și salcâmi, ah, cum mirosoi acești salcâmi excepționali!

TIBERIU: Încetează cu adjectivele astea cretine!

CORNEL: Cartierul vieții tale este raiul pe pământ!

TIBERIU: Stai jos! Bea-ți ceaiul! Vezi că ți-am lăsat jumătate de croissant. Am dat o grămadă de bani pe micul dejun.

CORNEL: Este cea mai cochetă ceainărie pe care am văzut-o în viața mea!

TIBERIU: Îți sparg capul dacă mai scoți un cuvânt!... La ce oră ți-a spus viceprimarul că vin muncitorii?

CORNEL: Curând, foarte curând.

TIBERIU: Ești sigur?

CORNEL: Ți-am mai spus: viceprimarul mi-a semnat cererea fără nicio ezitare, așa cum ai scris, „vă rog să aprobați schimbarea numelui străzii *Barboși...*”

TIBERIU: Ce nume stupid!

CORNEL: „...cu numele *Tiberiu Rapotan.*”

TIBERIU: Ce nume frumos!

CORNEL: Magnific! Apoi, a dat telefon și a mobilizat echipa de muncitori.

TIBERIU: Ai făcut o treabă excepțională, Cornele!

CORNEL: Te rog, fără adjective!

TIBERIU: Vezi dacă au apărut muncitorii! Vreau să înceapă de la plăcuța asta!

CORNEL (*în mijlocul străzii*): Ah, cum miros salcâmiei! Sublim!

TIBERIU: Pavelescule!

CORNEL: Iartă-mă, sunt tulburat! Cartierul tău este cu totul altul decât cartierul din textele tale: sordid, decrepit, cu blocurile comuniste, cu oameni săraci, bolnavi, foști siderurgiști la capătul puterilor...

TIBERIU: Ce vezi tu acum, Pavelescule?

CORNEL: Viitorul. Dar tu, tu ce vezi, Tiberiu?

TIBERIU: Bancomatul ăsta jegos. Seamănă cu un tomberon, probabil au încercat mulți derbedei să-l spargă.

CORNEL: Nu e bancomat. Este un aparat automat de acordare a creditelor.

TIBERIU: Adică, tot bancomat!

CORNEL: Nu. Este un aparat al unei instituții financiare, care practică o dobândă mai mare decât dobânzile obișnuite ale băncilor.

TIBERIU: Și-ți dă creditul pe loc?

CORNEL: În fanta asta bagi buletinul de identitate, ți-l scanează, pe fanta asta îți iese contractul pe hârtie și pe ferestruica asta îți validează contractul semnat.

TIBERIU: Și pe gaura asta ce iese?

CORNEL: Banii. Câți bani vrei, în limita a 50.000 de euro.

TIBERIU: De unde știi toate astea, Pavelescule? Ai luat un credit pentru biserică?

Sau pentru asociația de locatari, ca să plătești deratizarea blocului?

CORNEL: Este tehnologie, modernitate, progres!

TIBERIU: Progresul ăsta seamănă cu un tomberon împuțit. Nu mă inspiră.

CORNEL: Deschide ochii, Tiberiu! Uită-te în jurul tău: o cafenea cochetă, un mall grandios, magazine strălucitoare și oameni relaxați!

TIBERIU: Stai cu ochii pe stradă!

CORNEL: Ah, salcâmi!

TIBERIU: Scrisul meu despre cartierul meu nu merită să fie îngropat de acest progres. Eu n-am mințit! N-am exagerat! Am scris adevărul!

CORNEL: *„Dacă te voi uita, Ierusalime / să-și uite dreapta mea destoinicia ei! / Să mi se lipească limba de cerul gurii / dacă nu-mi voi aduce aminte de tine,/ dacă nu voi face din Ierusalim / culmea bucuriei mele!”*

TIBERIU: Ai creierul spălat de progres.

CORNEL: Muncitorii vor schimba plăcuțele „Barboși” cu „Tiberiu Rapotan”. Vei rămâne pe plăcuța asta, pe peretele ceainăriei, atâta timp cât va exista cartierul, orașul și lumea mea care te-a inspirat. Vei fi nemuritor, Tiberiu!

TIBERIU: Nu-i nevoie să mă pupi în cur, la ora asta!

CORNEL: Vin muncitorii! Uite-i! Sunt mulți! Vin spre noi!

TIBERIU: Pavelescule, urcă-te pe tomberon și dă jos plăcuța cu „*Barboși*”, ca să le ușurezi treaba muncitorilor!

CORNEL: E prinsă cu șuruburi groase.

TIBERIU: Auzi? Viceprimarul a stabilit dimensiunile plăcuțelor mele?

CORNEL: Sunt mari, foarte mari, se văd de la o poștă!

TIBERIU: I-ai spus să nu folosească tablă care ruginește la ploii?

CORNEL: Vor respecta standardele în vigoare.

TIBERIU: Mă piș pe standarde! Eu vreau plăcuțe inoxidabile!

CORNEL: Ah, salcâmi ăștia m-au îmbătat cu parfumul lor mirific!

TIBERIU: Câte plăcuțe a comandat vicepremierul pentru strada mea?

CORNEL: O plăcuță pentru fiecare bloc... Ce blocuri parfumate!

TIBERIU: Poți să-mi spui ceva concret, Pavelescule, măcar o dată în viața ta?

CORNEL: Sunt gata!

TIBERIU: Nevastă-ta a fost fată mare când ai luat-o?

CORNEL: Mădălina mea...

TIBERIU: O cheamă Mădălina? Mădălina! În sfârșit, mi-ai spus cum o cheamă pe nevastă-ta! Secretul a fost dezvăluit după atâția ani de când suntem prieteni! Sun-o pe Mădălina și spune-i că Tiberiu Rapotan este nemuritor!

CORNEL: Ca să celebrăm nemurirea ta trebuie să cumpăr patru sticle de votcă și șase sticle de apă minerală?

TIBERIU: Pentru ce votcă?

CORNEL: Pentru muncitori! Să-i cinstim! Poți să-mi dai și niște bani pentru un kilogram de parizer și zece pâini?

TIBERIU (*îi dă niște bani*): Nu-i prea mult parizer?

CORNEL: Ah! Am uitat! Discursul! Trebuie să ții un discurs după ce vor monta prima plăcuță!

TIBERIU: Acum îmi spui de discurs? E prea târziu ca să-l pregătesc.

CORNEL: Vorbește în stilul tău, unic și inconfundabil, e strada ta, e nemurirea ta!

TIBERIU: Lasă, dracului, parizerul, și stai lângă mine!

CORNEL: Să ții minte, Tiberiule: o singură dată în viață intri în nemurire!

(*CORNEL fuge.*)

TIBERIU: De ce sunt atât de mulți? De ce au fețele acoperite? De ce au răngi, că doar nu scot capacele de canalizare?

(*Oamenii trec pe stradă, ca la o demonstrație.*)

TIBERIU: Sunt Tiberiu Rapotan. De când am început să scriu, pentru că asta am făcut toată viața, am scris despre viața mea, am scris cu credința în voi, dragii mei, am scris și am visat la această zi, când numele meu, Tiberiu Rapotan, ce nume frumos!, va fi înscris pe această stradă, strada mea, strada care mă va duce în nemurire, acesta este visul meu de nemurire...

VOCE: Huo! Huo! Capitalistule!

ALTĂ VOCE: Jos capitaliștii! Jos exploatorii!

TIBERIU: Nu sunt capitalist! Sunt fiu de muncitori! Tata a fost muncitor ca și voi.

Și mama a fost muncitoare în fabrica de confecții!

VOCI: Jos capitalismul!

TIBERIU: Trebuie să dați jos plăcuța asta, „*Barboși*”, ce nume stupid...

(Oamenii devastează ceainăria, atacă mall-ul, aruncă cu pietre, distrug vitrinele și dau foc magazinelor. TIBERIU se ascunde în spatele aparatului de credite.

Se aude sirena Poliției.)

Scena 2

În aceeași dimineață.

TIBERIU: Oprește-te, Pavelescule! Auzi? Oprește-te când îți spun, surdule!

CORNEL: Aici trebuie să fie, în partea de nord-est, așa mi-a spus administratorul!

TIBERIU: Mai uită-te o dată pe chitanță!

CORNEL (*verifică chitanța*): Suntem aproape.

TIBERIU (*verifică*): Uite ce scrie, chiorule: sola 21, parcela 9, rândul 1, locul 11!

Noi unde suntem?

CORNEL: Foarte aproape.

TIBERIU: Nu mai pot, am obosit...

CORNEL: Nu-ți pierde speranța. Îi găsim cât de curând!

TIBERIU: Eu nu înțeleg de ce mormintele astea nu sunt numerotate ca la teatru: rândul și locul fotoliului pe bilet, ca să fie clar!

CORNEL: Pentru că teatrul nu moare, fie este aplaudat, fie este huiduit.

TIBERIU: Ce să zic... Am plătit degeaba o căruță de bani pe impozit.

CORNEL: Administratorul ți-a aplicat un discount de 3% din dobânda datorată pe cei 15 ani de când n-ai mai plătit impozitul. Mi-a împrumutat cazmaua, măturica, bidonașul cu apă pentru floricele, de la biserică am cumpărat tămâie, un cărbune, o cățuie și patru lumânări... Pot să te întreb ceva?

TIBERIU: Dă-mi niște apă!

CORNEL: Este pentru floricele.

TIBERIU: Încetează cu diminutivele astea imbecile!

CORNEL: Trebuie să fii smerit, Tiberiu!

TIBERIU: Du-te dracului!

CORNEL: Să știi că plec!

TIBERIU: Pleacă! M-ai lăsat singur cu nenorociții ăia de extremiști de stânga care erau să mă omoare! Era să-mi rup gâtul în naufragiul de pe Dunăre! Te învârți ca o curcă beată! Pleacă!

CORNEL: De ce m-ai pus să cumpăr patru lumânări de vreme ce tu ai trei morminte?

TIBERIU: Așa vreau eu, patru!

CORNEL: Poți să-mi confirmi bănuiala?

TIBERIU: A patra lumânare e Silvia.

CORNEL: Am înțeles... Și cenușa Silviei ai risipit-o cumva pe mormintele lor?

TIBERIU: Am amestecat-o cu iaurt și am mâncat-o la cină. Ești mulțumit?

CORNEL: Mare păcat. Trebuia s-o îngropi!

TIBERIU: Nu-mi ține tu lecții de creștin smerit! Apropo, tu ai loc de veci?

CORNEL: Acest gând încă nu și-a găsit loc pe agenda mea.

TIBERIU: Agenda ta e goală ca și mintea ta.

CORNEL: Toate locurile de veci se vor deschide la timpul lor.

TIBERIU: Mădălina nu vrea un loc de veci? Îți vând locuri mele, acum pe loc, mergem la notar, în două ore tu și Mădălina sunteți proprietari. Sun-o pe Mădălina și spune-i că ai găsit un chilipir!

CORNEL (*verifică smartphone-ul*): Pe vremea ta era semnal la mobil?

TIBERIU: Pe vremea când i-am îngropat... În stânga era fabrica Coca-Cola.

CORNEL: Coca-Cola lângă cimitir?

TIBERIU: Da, lângă cimitir, ca să bea și morții niște Cola. Niște turci au deschis fabrica în franciză, iar oamenii i-au spus cimitirul Coca-Cola.

CORNEL: Ce drăguț! Dar unde-i fabrica?

TIBERIU: Au demolat-o, pentru că turcii n-au respectat franciza americanilor.

CORNEL: Probabil că morții au reclamat Coca-Cola la Protecția Consumatorilor.

TIBERIU: Nu-i nevoie să mă lingușești cu glumele astea răsuflăte!... Combinatul era mai spre dreapta, deci trebuie să fie în partea aia! Hai, du-te și caută sola 21, parcela 9! Acum vine preotul, s-apucăm măcar să tăiem buruienile!... Ai vorbit cu preotul?

CORNEL: Ți-am mai spus: am vorbit, o să vină, dar n-am semnal.

TIBERIU: Rușii ne bruiază telefoanele. Deci, preotul nu știe unde să vină.

CORNEL: Sfinția Sa îți citește textele, nu chiar în fiecare săptămână, și te apreciază ca pe un mare talent pe care l-a dat acest pământ. Mă duc după Sfinția Sa...

TIBERIU: Stai!

CORNEL: Nu-ți fie frică!

TIBERIU: N-am niciun motiv să-i găsesc. Nu mă inspiră absolut nimic din cimitirul ăsta aglomerat ca un supermarket. Ce trebuie să fac? Să-i plâng, să le curăț mormintele de buruieni, să le aprind lumânările, preotul o să citească în grabă, apoi, am să-i dau niște bani și-o să mă lase singur...

CORNEL: Ca sufletul tău să se roage în pace.

TIBERIU: Nu știu să mă rog.

CORNEL: Roagă-te așa cum îți vine.

TIBERIU: Scrisul meu a fost rugăciunea mea. Nu mai vreau să scriu despre morți!

Gata! S-a dus vremea în care am scris despre morți! Scrisul meu moare dacă mai scriu despre morți. Morții mei nu mă mai inspiră.

CORNEL: *Doamne, odihnește sufletele adormiților, robilor tăi, în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea...*

TIBERIU: Și tu ești mort! Un mort viu care aleargă prin cimitirul ăsta de rahat!

CORNEL: *Și orice greșeală au săvârșit ei cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul...*

TIBERIU: Cornele! Cornele! Uite un gropar! În dreapta! În cămașă roșie! Îl vezi?

E gropar! Fugi și întreabă-l unde este sola 21 și parcela 9!

CORNEL: Domnule gropar! Domnule gropar! Am o întrebare, vă rog!... Dar nu-i gropar... E Moș Crăciun!

TIBERIU: Ești idiot!

CORNEL: Ba e Moș Crăciun! Moș Crăciun! Așteptă-mă, Moș Crăciun!

TIBERIU: Cum, dracu', să știe Moș Crăciun unde este sola 21?

CORNEL (*cântă și fuge*): „*Moș Crăciun cu plete dalbe / A sosit de prin nămeți / Și aduce daruri multe / La fete și băieți...*”

TIBERIU: Cornele! Moș Crăciun! Nu mă lăsați singur! Moș Crăciun, vino la mine! Te aștept! Te aștept de când te-ai prăpădit, Moș Crăciun!

(*TIBERIU se prăbușește lângă un mormânt.*)

TIBERIU: Am fost cuminte, dragă Moș Crăciun! Am scris texte foarte frumoase, apreciate de mii de oameni, care au dat *like-uri* și *share-uri*.

(*CORNEL se apucă de treabă: aprinde lumânările, taie buruienile cu cazmaua și stropește florile.*)

TIBERIU: M-am gândit la voi, aproape în fiecare zi. Și gândurile astea m-au inspirat să scriu cele mai frumoase texte în cel mai mare ziar din țară. Câștig foarte bine, deși sunt pensionar. Am un apartament frumos în București, o vilă la munte și o mașină pe care o conduc cu plăcere prin multe țări. Călătoresc ca să văd lumea pe care voi n-ați apucat-o s-o vedeți...

CORNEL: Adevărul, Tiberiu!

TIBERIU: Sunt atât de nefericit, atât de singur... Nu mai am niciun scop, nicio chemare, niciun rost! După ce s-a prăpădit Silvia, pe care voi n-ați vrut s-o iau de nevastă... Ea a vrut așa: să ardă o dată cu cancerul ei, să fie cenușă, ca să nu vin niciodată la mormântul ei, ca să n-o pot plânge, pentru că nu merit s-o plâng, eu, care am făcut-o să sufere, eu, egoist și cinic, eu, care am chinuit-o zi de zi, eu, care i-am distrus sufletul, eu sunt singur și neputincios, Moș Crăciun! Și Ancuța, scumpa mea fetiță, s-a răzbunat și m-a părăsit. Mi-e dor s-o mângâi pe Ancuța mea. Nici pe Isabela de la televiziunea publică, care-i de-o seamă cu Ancuța, n-am putut s-o mângâi, pentru că nu știu ce-i tandrețea... *(plânge)* Dragă tată, vreau să vii din nou la mine, deghizat în Moș Crăciun, așa cum ai făcut în toți anii aceia, și te rog mult de tot să-mi dăruiești tandrețe și iubire...

(Se aud zgomote grele de motoare.)

TIBERIU: Draga mea mamă, iubita mea surioară, sunt atât de singur...

(Zgomotele de motor cresc. Departe, se aude un bubuit. Pământul se cutremură.)

TIBERIU *(către cer)*: Bine v-ați întors, dragii mei! V-am așteptat cu dragoste!

CORNEL: Este aviația! Atac aerian! La pământ, Tiberiule! La pământ!

(Avioane atacă cimitirul. CORNEL îl trage pe TIBERIU și amândoi fug, ferindu-se de gloanțele care-i urmăresc.)

TIBERIU: Du-te și spune-le rușilor că ăsta e cimitir! Au greșit ținta. Nu este Siria!

Nu este Afganistanul! Nu-i Cecenia! Este cimitir!

CORNEL (*ridică o lumânare*): Pace! Pace în lume! Pace sufletească! Pace!

Scena 3

La prânz.

CORNEL: Mă tem că am pierdut pucul...

TIBERIU: Nu e puc, este țurcă! Lasă vorbitul la telefon și caută țurca!

CORNEL: Dar n-o găsesc! S-a terminat jocul, ai câștigat!

TIBERIU: Joci până când îți spun eu! Închide-ți telefonul. Caută țurca!

CORNEL: Îmi dau toată silința să înțeleg de ce trebuie să arunc pucul în cercul pe care tu îl aperi cu bâta de *baseball*...

TIBERIU: E un băț de țurcă! Și nu e *baseball*, e țurcă, joc românesc.

CORNEL: M-am plictisit.

TIBERIU: Dacă te mai prind o singură dată că vorbești în timpul jocului, ai cuvântul meu că înlocuiesc țurca cu telefonul și-l lovesc atât de tare, că n-ai să-l mai găsești nici pe fundul Dunării.

CORNEL: Îți propun să luăm o pauză.

TIBERIU: Fără pauză! Ești invidios pe îndemânarea cu care lovesc țurca, pe rezistența mea fizică și pe puterea mea de concentrare!

CORNEL: Recunosc, ești campion.

TIBERIU: Ești o putoare! Nu te pricepi la niciun joc! Ce-ai făcut când erai copil?

Te uitai la alții cum jucau țurca, nouă pietre, țară-țară-vrem-ostași! Partidul nu te-a învățat vreun joc?

CORNEL: Am preferat ca partidul să te învețe pe tine toate jocurile copilăriei.

TIBERIU: Te miști ca o mămăligă, joci ca o murătură, ești o varză...

(Sună telefonul.)

CORNEL *(la telefon):* Cum te simți?

TIBERIU: Aruncă telefonul! *(pregătit să lovească)* Aruncă-l! Acum!

CORNEL: Trebuie să vorbesc!

TIBERIU: Trebuie să joci! E jocul meu! Aruncă-l!

CORNEL: Am găsit pucul! Jocul continuă! Pregătește-te! Urmărește pucul!

TIBERIU: E țurcă, idiotule!

CORNEL: Fentă pe dreapta! Fentă pe stânga! Piruetă. Îmi fac avânt! Pregătesc aruncarea! Arunc! Țurca zboară ca o pasăre! Străbate cerul! Ocolește toboganul, apoi leagănele, trece pe sub balansoare și, iată!, se îndreaptă spre cerc, intră în cerc, se oprește în cerc, victorie! Am câștigat, sunt campion!

TIBERIU: Tu știi să joci!

CORNEL: Te-am bătut, campionule!

TIBERIU: Mincinosule! Prefăcutule! Ipocritule!

CORNEL: Sunt campion pe terenul lui Tiberiu Rapotan, fost campion la țurcă!

(cântă): „We are the champions/We are the champions/No time for losers...”

TIBERIU: Cine te caută la afurisitul ăla de telefon?

CORNEL: Acum e rândul meu să lovesc țurca!

TIBERIU: Mădălina ta nu poate să trăiască fără tine? (*imită*) Pe unde ești, Corneluș? Cât mai întârzii? Am încălzit ciorbița! Hai, vino repede, Corneluș! Să iei și-o pâine de pe drum...

(*Sună telefonul.*)

CORNEL (*aruncă telefonul în aer*): Lovește-l!

TIBERIU (*lovește în plin*): Lovitură de campion!

CORNEL: Ești o fiară!

TIBERIU: Eu sunt campionul! Să-ți intre bine în cap! Tu ești *loserul*!

(*Un grup de sportivi traversează terenul în alergare.*)

TIBERIU: Ce caută ăștia pe-aici?

CORNEL: Aleargă la maraton.

TIBERIU: Spune-le să-și mute maratonul în afara terenului meu!

CORNEL: Lasă-i să alerge, sunt campioni!

TIBERIU: Eu sunt campionul! N-au voie să alerge pe terenul meu. Afară! Afară de pe terenul meu!

CORNEL: Lasă-i!

(*Un alergător se împiedică de țurca aflată în cerc și se prăbușește.*)

ALERGĂTORUL (*rupe țurca*): Băi, Lache, cu gândire comunisto-proletară, ia-ți de-aici panarama asta preistorică!

TIBERIU: E țurcă! Sunt campionul județean din anul 1963! Eu am lovit țurca în finala jucată de elevii Școlii numărul 5 contra echipei Avântul Fârțânești, o adunătură de țărănoi! Eu sunt campionul!

ALERGĂTORUL: Să te speli pe dinți când vorbești despre campioni!

TIBERIU: Tu ești ăla care m-a înjurat pe site?... Nu ți-e fi rușine să mă faci cripto-comunist? (*il lovește cu bâta și-l doboară*) Cum îți permiți, băi, panaramă să scrii porcării pe seama scrisului meu? Cine îți dă dreptul, băi, postacule? Democrația? Libertatea de exprimare? Poftim, libertate! (*il lovește*) Analfabetule! Nesimțitul! Mitocanule! Necioplitul! Țopîrlanule! Bădăranule!... Ah, știu cine ești!... Te-am recunoscut! Ești tovarășul secretar de la propaganda de partid! (*il lovește*) Cornele, cum îl chema pe tovarășul de la propaganda județeană a Partidului Comunist Român?

CORNEL: „Doamne, Dumnezeul meu, dacă am răsplătit cu rău celui care era în pace cu mine, să-mi urmărească vrăjmașul sufletul și să-l alunge, și să calce la pământ viața mea, și să-mi ajungă gloria în țărână...”¹

TIBERIU (*continuă să-l lovească*): Mi-ai cenzurat zeci de texte, tovarășe! Textele mele de debut, scrise cu talent, cu sudoare și cu sânge! Mi-ai mutilat ideile în spiritul ideologiei comuniste de căcat! De ce, tovarășe? Pentru că trebuia să respecti linia partidului? Pentru că te plătea partidul să cenzurezi?

---

¹ Psalmul 7.4

CORNEL: „Doamne, Dumnezeu meu, Înalță-Te împotriva asupritorilor mei și trezește-Te pentru mine: Tu ai poruncit judecata.”²

TIBERIU: Cine, mă-ta-n-cur, te-a făcut pe tine cenzor ca să-mi distrugi mie scrisul, băi, comunistule? De ce mi-ai distrus scrisul, băi, jigodie?

CORNEL: Îndurare, Tiberiule! Îndurare! E un copil.

TIBERIU: Un copil?

CORNEL: Salvarea! Chemați Salvarea! Avem un copil rănit! Brancardieri! Brancardieri! Salvarea!

TIBERIU: Mori, copile, în chinurile copilăriei mele!

(Se aude sirena Salvării. TIBERIU și CORNEL fug.)

Scena 4

Asfințitul.

CORNEL: Trebuie să apară camionul cu saltele, pături, cearșafuri și perne, așa cum mi-ai cerut, perne cu pene de gâscă, foarte pufoase, le-am verificat personal...

TIBERIU: Pleacă, Pavelescule!

CORNEL: Poți să rămâi aici, cobor eu, dar să-mi dai cheile.

TIBERIU: Le-am pierdut la țurcă.

---

² Psalmul 7.6

CORNEL: Dacă ești de acord, sparg ușa cu grijă, să n-audă vecinii. La etajul doi, apartamentul din mijloc, nu-i așa?

TIBERIU: Pleacă!

CORNEL: În trei ore, îți fac casa bec. Uite, am luat cel mai bun detergent de parchet și un mop din gama performantă *Clean Easy Spin...*

TIBERIU: Destul! Du-te acolo unde îți sunt gândurile!

CORNEL: Ce simți tu acum îmi face mult mai bine decât aș fi cu gândurile mele.

TIBERIU: Nu mai vreau să fiu jucăria ta. Pleacă! (*Se pregătește să se arunce de pe terasa blocului.*)

CORNEL: Ce frumoasă panoramă! Și combinatul siderurgic, parcă e un dinozaur doborât de colții soarelui în amurg!

TIBERIU: După ce-o să-mi vezi creierul împrăștiat pe trotuar să trimiți un mesaj la ziar: „Tiberiu Rapotan a murit într-un accident. A alunecat de pe terasa blocului în care s-a născut și a trăit, dar l-a abandonat după ce cancerul familiei lui l-a alungat.”

CORNEL: Trebuie să vină camionul cu saltele și pernele cu pene de gâscă! Ai să dormi și ai să visezi ca la mama acasă. Vom trăi împreună în apartamentul părinților tăi. Tu ai să scrii unic și inconfundabil, eu am să te ajut să-ți găsești inspirația!

TIBERIU: Păcat că nu suntem un cuplu de homosexuali. Am fi adoptat și un copil.

CORNEL: Ancuța ar putea să te viziteze.

TIBERIU: Mai bine Mădălina!

CORNEL: Nu, nu, te rog!

TIBERIU: Te faci președintele asociației de locatari. Ai să le povestești cum am lucrat împreună la cel mai mare ziar din țară, ce articole tari ai scris despre pițipoancele și parașutele Bucureștiului în pagina mondenă...

CORNEL: Îți mulțumesc pentru că mi-ai corectat articolele!

TIBERIU: Uite acolo, pe băncuța din fața blocului, ai să le povestești vecinilor despre bombele sexy, cum ai scris articole despre viețile lor, cum le-ai pus mâna pe bulane în timpul interviurilor...

CORNEL: Vom începe o viață nouă!

TIBERIU: Și cum le frecai păsăricile, tu, ziarist la pagina mondenă...

CORNEL: Te rog!

TIBERIU: Dar religia ta nu ți-a dat voie să le-o tragi...

CORNEL: Ești un dobitoc!

TIBERIU: După ce-o să-i lași pe toți boșorogii cu balele în barbă, o să-i convoci la procesiune, să executați o procesiune...

CORNEL: Niciunul dintre ai tăi nu s-a gândit să-și ia zilele!

TIBERIU: N-au avut curaj. Nici Silvia! (*Vrea să se arunce.*)

CORNEL: Ești campion la țurcă! Ești unic și inconfundabil!

TIBERIU: Să trimiți la ziar și poza mea cu creierul împrăștiat, să facă audiență!

CORNEL: Mi-ai spart *smartphone*-ul.

TIBERIU (*îi aruncă niște bancnote*): Să-ți iei unul performant!

CORNEL: De unde ai atâția bani?

TIBERIU: Din cer, Cornele! Acolo sunt toate bogățiile lumii. În cer, am să-mi gădesc inspirația.

CORNEL: Tiberiu, am o idee! Dacă poți s-o receptezi cu luciditate și s-o analizezi în tihnă, nu-i nevoie să-mi dai un răspuns pe loc...

TIBERIU: Spune ideea pe crucea mea, rumegătorule!

(Se aude motorul unui automobil. TIBERIU se aruncă de pe terasă.)

CORNEL (*preocupat*): Am putea să ne împărțim delegațiile. Eu să rămân aici, să fiu delegatul tău. Să-ți plătesc impozitul la cimitir, să-ți fac curat în casă, să-ți aerisesc păturile și pernele, aș putea să vorbesc cu viceprimarul ca să-ți ridice o statuie în fața blocului. Să facem o ceremonie... Ce zici? Tiberiu! Tiberiu, mă auzi? Unde ești, Tiberiule?... Dobitocule! N-am apucat să te rog să te duci la Mădălina! Tu să fii delegatul meu! Să te duci la spital, să-i faci externarea și s-o duci acasă! La etajul 9, camera 21, acolo e patul Mădălinei, s-o iei cu grijă, e numai piele și oase, eu n-am curajul s-o văd așa, n-am puterea s-o strâng în brațe pe femeia mea! Nicio rugăciune nu mă ajută să câștig puterea de a înfrunta moartea. Poftim, m-ai învins, m-ai învins, Tiberiule! Ești mulțumit, dobitocule? Tu ai avut curajul să lupți! Și de fiecare dată ai ieșit învingător. Pentru că ai scris. Și scrisul te-a făcut

puternic. Ești mai puternic decât mine. Te rog, fii delegatul meu, Tiberiule!

Nu mă lăsa singur!

TIBERIU (*apare pe terasă*): Nu te las, Pavelescule!

CORNEL: Tiberiu! (*îl îmbrățișează*) Ești teafăr! Și creierul tău...?

TIBERIU: Sunt inspirat.

CORNEL: Cum de-ai scăpat?

TIBERIU: Blocul meu este vrăjit. În copilărie, tata mi-a zis că dacă urc aici, pe terasă, o să mi se arate din cer femeia mea, pe care am s-o iubesc toată viața.

Atunci, am urcat, dar am alunecat și am căzut...

CORNEL: Taică-tu a fost un mare vrăjitor!

TIBERIU: Nu tata, blocul! Este înconjurat de un câmp electromagnetic care amortizează orice fel de șoc.

CORNEL: Nu mă zăpăcii cu legile fizicii, știu că ai fost corigent la fizică!

TIBERIU: Încercă și tu câmpul electromagnetic!

(Bărbați și femeie apar pe terasă. Ei merg dezlânat, în toate direcțiile.)

CORNEL: Sunt foștii tăi vecini?

TIBERIU: Sunt bolnavi.

CORNEL: De cancer?

TIBERIU: Sunt plecați de-acasă.

CORNEL: Glumești! Întreabă-i unde se duc!

TIBERIU: Întreabă-i tu!

CORNEL: Doamne, Dumnezeule! De ce se aruncă?

TIBERIU: Încearcă rezistența câmpului electrosmagnetic.

CORNEL: Oprește-i! Oprește-i, Tiberiule! Oprește-i să nu se arunce!

TIBERIU: Lasă-i!

(Se aude o explozie. Oamenii se sperie și reacționează ca niște nebuni în criză.)

CORNEL: Atac terorist!

TIBERIU: A explodat câmpul electromagnetic.

CORNEL: Pompierii! Foc! Foc! Pompierii! Arde! Arde blocul!

TIBERIU: Arde apartamentul meu canceros.

CORNEL: Tu?

TIBERIU: Sunt atât de pufoase saltelele și pernele cu pene de gâscă. Tot să sari în ele, să sari și să visezi cum dai drumul la gazele de la vechiul aragaz!

CORNEL (*furios*): Ți-ai bătut joc de credința mea!

TIBERIU: Suntem mult mai aproape de Alzheimer decât de flăcările Iadului!

(TIBERIU îl trage pe CORNEL pe scara de incendiu.)

Scena 5

În zori, pe faleză.

MĂTURĂTORUL: Nu cumva ești și tu unul dintre cei care au distrus *mall*-ul, învrăjbiți de acel om?

TIBERIU: Nu sunt.

MĂTURĂTORUL: O zi întreagă am curățat stricăciunile. Nu vă mai săturați să distrugeți orașul...

TIBERIU: Mișcă mai repede din mătură că te reclam la viceprimar, putoare!

(MĂTURĂTORUL dispăre.)

MARATONISTUL (*se oprește din alergare*): Nu cumva ești și tu huliganul care a agresat un campion la maraton, sub comanda acelui om?

TIBERIU: Nu sunt.

MARATONISTUL: Eu zic că tu ești.

TIBERIU: Marș de-aci, panaramă!

(MARATONISTUL dispăre.)

PESCARUL: Nu te-am văzut eu pe tine în grădina cimitirului, cu omul ăla?

TIBERIU: Ești chior.

PESCARUL: V-ați făcut nevoile la un arbust.

TIBERIU: Vezi că-ți sparg barca și-o să se pișe toți peștii Dunării pe mutra ta!

PESCARUL: Haimanalelor!

TIBERIU: Te reclam la poliție pentru braconaj, derbedeule!

(*PESCARUL dispăre. Se aude în depărtare sirena unui vapor. Apare Cornel.*)

CORNEL: Douzeci și unu de trandafiri. Am trezit din somn cinci țigănci, una singură avea trandafiri, așa cum ai dorit... Ah, ce parfum magnific!

TIBERIU: Ce-i asta?

CORNEL: O sticlă de șampanie. E franțuzească. Am alergat la cinci *pub*-uri...

TIBERIU: Nu ți-am cerut să iei șampanie!

CORNEL: Ascund sticla la spate. Urc colina asta, primul bloc din dreapta, etajul unu, apartamentul din mijloc, sun la ușă, zic „săru’ mâna”, întind buchetul, ah, ce parfum extraordinar!, și dacă doamna zâmbește, atunci scot și șampania! Dacă deschide un bărbat, zic că sunt de la Gaze, fac o revizie...

TIBERIU: Rămâi aici. Trebuie să aterizeze avionul tău.

CORNEL: Avionul meu? Eu n-am avion.

TIBERIU: Te va duce la Madălina. Uite banii! O iei de la spital și o duci la Viena.

CORNEL: De ce la Viena?

TIBERIU: S-o opereze.

CORNEL: Nu pot.

TIBERIU: Ba poți!

CORNEL: E prea scump.

TIBERIU: Ai destui bani.

CORNEL: De unde?

TIBERIU: Din curul meu, Pavelescule!

CORNEL: Ești insuportabil de greșos!

TIBERIU: Am luat un credit de la tomberonul împruțit.

CORNEL: Nu trebuia să te îndatorezi pe viață pentru mine.

TIBERIU: L-am spart și am luat toți banii. Îți ajung și de operație, și de tratamente.

CORNEL: Mulțumesc, Tiberiu!

TIBERIU: Să n-o părăsești!

CORNEL: Pot să te întreb ceva?

TIBERIU: Pentru ultima dată.

CORNEL: Cum o cheamă pe doamna... din blocul... de pe faleză?

TIBERIU: Isabela.

CORNEL: Ca pe ziarista de la...?

TIBERIU: Ești fraier, Pavelescule!

CORNEL: Te așteaptă?

TIBERIU: Am scris cele mai bune rânduri din viața mea când am iubit-o. Silvia căzuse la pat. O vegheam toată noaptea, până la capătul puterilor, apoi o duceam pe Ancuța mea la școală și fugeam la ea și simțeam cum puterea mea crește, puterea de a scrie! Eram inspirat. Scrisul îmi țâșnea din dragoste, pentru că o iubeam. Scriam și iubeam.

CORNEL: Ai înșelat-o pe Silvia.

TIBERIU: Atunci am scris cel mai bine, cu forță, cu frenezie și cu sufletul îmbătat de inspirație.

CORNEL: N-o să te gonescă pentru că abia acum ți-ai amintit de ea?

TIBERIU: În fiecare zi mă gândesc la ea.

(Bărbați și femei trec pe faleză, de parcă ar fi un cortegiu funerar.)

CORNEL: E visul tău?

TIBERIU: E o procesiune.

CORNEL: Întreabă-i cine a murit!

TIBERIU (*îi întinde un trandafir*): Pentru Mădălina. (*Se alătură cortegiului.*)

Trebuie să iubești ca să înfrunți moartea.

CORNEL: Mi-a venit o idee, Tiberiu! Aș putea să-ți organizez o întâlnire cu cititorii tăi, chiar aici, în oraș, într-o sală potrivită personalității tale, să zicem biblioteca...

(*TIBERIU și cortegiul urcă pe colină și dispar. Se aude motorul unui avion.*)

CORNEL: Avionul! Uite-l, aterizează, aterizează pe Dunăre! Ce avion! E ca o lebădă! Superbă lebădă! Mulțumesc, Tiberiu!

MĂTURĂTORUL: Omule, nu cumva ești tu cel care a distrus *mall*-ul?

CORNEL: Hai să bem o șampanie!

MARATONISTUL: Hei, omule, tu ai instigat la violență împotriva unui campion la maraton?

CORNEL: Este o șampanie energizantă!

PESCARUL: Omule, ai bani să te duc cu barca mea?

CORNEL: E foarte bună, franțuzească!

(*Toți se adună și beau șampania din sticlă.*)

CORNEL (*arată trandafirul*): Miroase magnific! O iubesc la fel ca în prima zi. Ea nu mă mai iubește. Nici nu-i cer să mă iubească. Ea trebuie să lupte. Beau, dar n-am să mă îmbăt, pentru că trebuie să lupt și eu lângă ea.

(PESCARUL îl conduce pe CORNEL la barcă.)

CORNEL: De ce a plecat cu douăzeci de trandafiri? Ce semnificație are cifra asta?

Poate s-au cunoscut într-o zi de 20. Poate era o diferență de 20 de ani între ei. E taina lor. De ce oare n-au rămas împreună? Poate ar fi meritat să-l întreb. Mi-ar fi ieșit un articol bine documentat pentru ziar, despre o poveste de dragoste, dar eu n-am talentul s-o scriu, așa că am să-i dau ideea, s-o scrie el, în stilul lui, unic și inconfundabil...

(Barca se depărtează de mal.)

- *CORTINA* -